

Bozuk Ritimler

– AYDIN UZKAN · 03 Ocak 2014

Bir orta oyunu değildir hayat

Yine de boş bir iskemlede bekler insan

İlk cemre düşünce alındaki çizgilere
Çeperini zorlar bir kardelenin hüznü
Ve delinir sükûtun gergin libası

Havalanınca tüyden kelimeler
Yağar tüm renkleri silen bir yağmur
Ardından ıslak ruhlar gezinir içlerde
Başlar uzun nefesli ahh'ların kabul töreni
Ve yazılır camlara umudun lehçesi

Küfler akarken gölgesiz duvarlardan
Aranır en lekesiz adamlıklar
Kuyuya bir taş daha atar kırkınıcı ahmak
Susar merhametin soylu müziği
Ve gırtlaktan çıkar en zifiri nağmeler

Ölüm ki hiç toz tutmaz
Emanetini sırtında taşır her gölge
Zamanla savaşa da kırık asalı isyancılar
Bedenden çıkmamış mermidir artık her son nefes

Kurutur umudun süt emdiği göğsü
Ve uzar gider çıkılmamış yolculuklar

Sesler çürür kırık dökük cümlelerde
Yakılır ölü bebek üzerinden en içli ağıtlar
Sessiz ürperişler sarar gölgeleri
Donuverir filmin karesi
Ve söner mağaradaki son mum

